

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2004

Utgiven i Helsingfors den 22 juni 2004

Nr 509—515

INNEHÅLL

Nr		Sidan
509	Lag om ändring av skadeståndslagen	1437
510	Lag om ändring av 6 § i trafikförsäkringslagen	1440
511	Lag om ändring av 3 § i patientskadelagen	1441
512	Lag om ändring av 12 § i lagen om ansvar i spårtrafik	1442
513	Lag om delegationen för personskadeärenden	1443
514	Statsrådets förordning om begränsningar som gäller cement och fabrikat som innehåller cement	1445
515	Finansministeriets förordning om placeringsfonders bokslut, årsberättelse och halvårsrapport samt fondbolags och förvaringsinstitutets bokslut	1446

Nr 509

Lag

om ändring av skadeståndslagen

Given i Helsingfors den 16 juni 2004

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i skadeståndslagen av den 31 maj 1974 (412/1974) 5 kap. 4 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 61/1999,
ändras 5 kap. 1—4 och 6 § och 7 kap. 3 § samt
fogas till 5 kap. nya 2 a—2 d, 4 b samt 7 och 8 § som följer:

5 kap.

Skada som skall ersättas

1 §

Skadeståndet omfattar gottgörelse för person- och sakskada samt, under de förutsättningar som anges i 4 a och 6 §, för lidande. Om skadan orsakats genom en straffbar handling eller vid myndighetsutövning eller om det i andra fall finns synnerligen vägande skäl, omfattar skadeståndet gottgörelse även för sådan ekonomisk skada som inte står i samband med en person- eller sakskada.

2 §

Den som tillfogats en personskada har rätt till ersättning för

- 1) nödvändiga sjukvårdskostnader och andra nödvändiga utgifter,
- 2) inkomstförlust,
- 3) sveda och värk och andra tillfälliga men,
- 4) bestående men.

2 a §

Ersättningen för inkomstförlust bestäms utifrån en uppskattning av den förvärvsinkomst som den skadelidande skulle ha fått, om skadefallet inte hade inträffat. Från den uppskattade förvärvsinkomsten avdras den förvärvsinkomst som den skadelidande trots skadefallet har fått eller kunde ha fått eller bedöms få i framtiden med beaktande av sin arbetsförmåga, utbildning, tidigare verksamhet, möjligheter att omskola sig, ålder, boen-

RP 167/2003
LaUB 1/2004
RSv 60/2004

deförhållanden och andra med dem jämförbara omständigheter.

2 b §

Om en skadelidande som varaktigt förlorat sin arbetsförmåga till följd av en personskada inte hade fyllt 18 år när skadan inträffade, skall den förvärvsinkomst som den skadelidande skulle ha fått om skadefallet inte hade inträffat uppskattas med beaktande av dennes personliga egenskaper samt utbildnings- och yrkesplaner. Visas inte något annat, skall som förvärvsinkomst för den skadelidande

1) när denne fyllt 18 år betraktas ett belopp som motsvarar den statsskattepliktiga förvärvsinkomst som i Finland bosatta 18—22-åriga personer har i genomsnitt,

2) när denne fyllt 23 år betraktas ett belopp som motsvarar den förvärvsinkomst som i Finland bosatta 23—34-åriga heltidsanställda löntagare har i genomsnitt,

3) när denne fyllt 35 år betraktas ett belopp som motsvarar den förvärvsinkomst som i Finland bosatta 35—64-åriga heltidsanställda löntagare har i genomsnitt,

4) när denne fyllt 65 år betraktas beloppet av den ålderspension som personen med stöd av lagen om pension för arbetstagare (395/1961) hade rätt till på basis av förvärvsinkomsterna enligt 1—3 punkten.

Beloppen av de förvärvsinkomster som avses i 1 mom. 1—3 punkten fastställs årligen genom förordning av statsrådet.

2 c §

Ersättningen för sveda och värk och andra tillfälliga men bestäms med beaktande särskilt av personskadans art och svårighetsgrad, den behandling skadan kräver och behandlingstiden samt menets varaktighet.

Ersättningen för bestående men bestäms med beaktande av personskadans art och svårighetsgrad samt den skadelidandes ålder. En särskild försämring av den skadelidandes livskvalitet till följd av personskadan kan dessutom beaktas som en faktor som höjer ersättningen.

2 d §

Föräldrar, barn och make till den som tillfogats en personskada samt andra med dem jämförbara personer som står den skadelidande

särskilt nära har, om det finns synnerliga skäl till det, rätt till skälig ersättning för nödvändiga kostnader och inkomstförlust som vårdn av den skadelidande orsakar dem. Detsamma gäller ersättning för andra åtgärder som skadan ger anledning till, om de är ägnade att främja tillfrisknandet hos eller rehabiliteringen av den som tillfogats en personskada. Ersättning betalas högst tills hälsotillståndet hos den som tillfogats personskadan har stabiliserats efter skadefallet.

3 §

Den som skött om begravningen av någon som har omkommit har rätt till skälig ersättning för begravningskostnaderna. Föräldrar, barn och make till den som har omkommit samt andra med dem jämförbara personer som stått den omkomne särskilt nära har dessutom rätt till skälig ersättning för kostnader som orsakats dem i samband med begravningen.

4 §

Om en person som var underhållsskyldig eller som annars försörjde någon annan har omkommit, har den som var berättigad till underhåll eller underhållsbidrag, eller som annars för sin försörjning varit beroende av den omkomne, rätt till ersättning för förlust av underhåll.

Ersättningen för förlust av underhåll bestäms med beaktande av vad den som har rätt till ersättning sannolikt hade fått i underhåll av den omkomne och vad den som har rätt till ersättning skäligen behöver för sin försörjning med hänsyn till sina möjligheter att själv försörja sig genom förvärvsarbete och till övriga omständigheter.

Med underhåll kan av synnerliga skäl jämsättas värdet av hushållsarbete i hemmet.

4 b §

Om någons död har orsakats uppsåtligen eller av grov oaktsamhet, har dennes föräldrar, barn och make samt andra med dem jämförbara personer som stått den omkomne särskilt nära rätt till ersättning för sådana nödvändiga sjukvårdskostnader och andra nödvändiga utgifter samt för sådan inkomstförlust som beror på personskada som dödsfallet orsakat.

6 §

Rätt till ersättning för lidande som orsakats av en kränkning har

1) den vars frihet, frid, heder eller privatliv har kränkts genom en straffbar handling,

2) den som diskriminerats genom en straffbar handling,

3) den vars personliga integritet har blivit allvarligt kränkt uppsåtligen eller av grov oaktsamhet,

4) den vars människovärde har blivit allvarligt kränkt uppsåtligen eller av grov oaktsamhet på ett sätt som kan jämföras med en kränkning enligt 1—3 punkten.

Ersättningen bestäms på grundval av det lidande som kränkningen är ägnad att orsaka med beaktande särskilt av kränkningens art, den kränktes ställning, förhållandet mellan den som gjort sig skyldig till kränkningen och den kränkte samt kränkningens offentlighet.

7 §

Den ersättning för framtida inkomstförlust eller förlust av underhåll som betalas till följd av en personskada fastställs som periodisk ersättning. Ersättningen kan dock fastställas helt eller delvis som engångsersättning, om det med beaktande av den ersättningsskyldiges förmögenhetsförhållanden är nödvändigt för att säkra den skadelidandes ersättningsfordran, eller om det med beaktande av ersättningsens belopp är ändamålsenligt.

Ersättningen för sveda och värk och andra tillfälliga men eller för bestående men fastställs som engångsersättning. Ersättningen för bestående men kan dock fastställas helt eller delvis som periodisk ersättning, om det är befogat med beaktande av den skadelidandes förhållanden, ersättningsens belopp och den ersättningsskyldiges förmögenhetsförhållanden.

Helsingfors den 16 juni 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Ersättningen för lidande fastställs som engångsersättning.

8 §

Om de omständigheter som utgjort grund för bestämmande av ersättning enligt 2, 2 d, 4 eller 4 b § har förändrats väsentligt efter det att ersättningen fastställdes genom dom eller avtal, kan ersättningsens belopp eller betalningssätt ändras. En engångsersättning kan dock inte nedsättas med stöd av denna paragraf.

En ändring av en ersättning som betalas periodiskt kan av synnerliga skäl fastställas att gälla retroaktivt, dock tidigast från den tidpunkt vid vilken talan om ändring av ersättningen väcktes.

7 kap.

Särskilda stadganden

3 §

Rätten till ersättning för sveda och värk och andra tillfälliga men, för bestående men och för lidande upphör, om den skadelidande avlider innan ett ersättningsyrkande har framställts.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

Lagen tillämpas på ersättning av skador som orsakats genom handlingar som företagits eller försummelser som skett efter lagens ikraftträdande. Bestämmelserna i 5 kap. 8 § tillämpas dock också på ersättning av skador som orsakats genom handlingar som företagits eller försummelser som skett före lagens ikraftträdande.

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 510**L a g****om ändring av 6 § i trafikförsäkringslagen**

Given i Helsingfors den 16 juni 2004

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i trafikförsäkringslagen av den 26 juni 1959 (279/1959) 6 § 2 mom. och *ändras* 6 § 1 mom., sådant det lyder i lag 361/1993, som följer:**6 §**

Ersättning för en trafikskada bestäms med tillämpning av 5 kap. 2, 2 a—2 d, 3, 4, 4 a, 4 b, 5, 7 och 8 § samt 7 kap. 3 § i skadeståndslagen (412/1974). Rätt till ersättning för sveda och värk och andra tillfälliga men finns dock inte, om personskadan är obetydlig. Bestämmelsen i 5 kap. 5 § i skadeståndslagen tillämpas dock inte i de fall som avses i 3 mom.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

Lagen tillämpas på ersättning av skador till följd av användning av motorfordon i trafik efter lagens ikraftträdande. Hänvisningen till 5 kap. 8 § i skadeståndslagen tillämpas dock också på engångsersättningar för skador till följd av användning av motorfordon i trafik före lagens ikraftträdande.

På ändring av ersättning som fastställts som periodisk ersättning innan lagen träder i kraft tillämpas 6 § 2 mom. sådant det lyder när denna lag träder i kraft.

Helsingfors den 16 juni 2004

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 511**L a g****om ändring av 3 § i patientskadelagen**

Given i Helsingfors den 16 juni 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i patientskadelagen av den 25 juli 1986 (585/1986) 3 §, sådan den lyder i lag 879/1998, som följer:

3 §

Bestämning av ersättning

Ersättning för en patientskada bestäms med tillämpning av 5 kap. 2, 2 a—2 d, 3, 4, 7 och 8 §, 6 kap. 1 § samt 7 kap. 3 § i skadeståndslagen (412/1974). Ersättningen kan dock inte jämkas på basis av att den skadelidande själv bidragit till skadan, om inte den skadelidande har förfarit uppsåtligen eller med grov oaktsamhet. Ersättning betalas inte för en obetydlig skada.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.
Lagen tillämpas på ersättning av skador som orsakats i samband med hälso- och sjukvård efter lagens ikraftträdande. Hänvisningen till 5 kap. 8 § i skadeståndslagen tillämpas dock också på ersättningar för skador som orsakats i samband med hälso- och sjukvård före lagens ikraftträdande.

Helsingfors den 16 juni 2004

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 512

L a g

om ändring av 12 § i lagen om ansvar i spårtrafik

Given i Helsingfors den 16 juni 2004

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 5 februari 1999 om ansvar i spårtrafik (113/1999) 12 § som följer:

12 §

Skada som skall ersättas

Ersättning för skada i spårtrafik bestäms enligt 5 kap. 2, 2 a—2 d, 3, 4, 4 a, 4 b, 5, 7 och 8 § samt 7 kap. 3 § i skadeståndslagen (412/1974).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.
Lagen tillämpas på ersättning av skador

som orsakats i spårtrafik efter lagens ikraftträdande. Hänvisningen till 5 kap. 8 § i skadeståndslagen tillämpas dock också på engångsersättningar för skador som orsakats i spårtrafik före lagens ikraftträdande.

På ändring av ersättning som fastställts som periodisk ersättning innan lagen träder i kraft tillämpas 6 § 2 mom. i trafikförsäkringslagen (279/1959), sådant detta moment lyder när denna lag träder i kraft.

Helsingfors den 16 juni 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 513

L a g

om delegationen för personskadeärenden

Given i Helsingfors den 16 juni 2004

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Delegation

För att främja enhetligheten i rätts- och ersättningspraxis vid ersättning av personskador och lidande finns i samband med justitieministeriet en delegation för personskadeärenden.

eller lidande. Detsamma gäller delegationens rätt att av den i 1 § i lagen om trafikskadenämnden (441/2002) avsedda trafikskadenämnden, den i 11 § i patientskadelagen (585/1986) avsedda patientskadenämnden och den i 14 § 2 mom. i brottsskadelagen (935/1973) avsedda brottsskadenämnden få deras utlåtanden om ersättning för personskador eller lidande.

2 §

Delegationens uppgifter

Delegationen har till uppgift att

1) följa utvecklingen av rätts- och ersättningspraxis vid ersättning av personskador och lidande,

2) ge allmänna rekommendationer om beloppen av de ersättningar som betalas för sveda och värk och andra tillfälliga men, bestående men samt lidande enligt bestämmelserna i 5 kap. i skadeståndslagen (412/1974),

3) ta initiativ i frågor som gäller ersättning av personskador.

Delegationen har utan hinder av sekretessbestämmelser och domstolarnas föreskrifter om sekretess rätt att av domstolarna på begäran avgiftsfritt få domar genom vilka ersättning dömts att betalas för personskador

3 §

Delegationens sammansättning

Delegationen för personskadeärenden består av en ordförande och sex medlemmar.

Ordföranden och tre av medlemmarna skall vara ordinarie domare, vilka statsrådet förordnar till uppgiften för högst fem år i taget. Medlemmar i delegationen är dessutom ordföranden för trafikskadenämnden, ordföranden för patientskadenämnden och ordföranden för brottsskadenämnden.

Om delegationens ordförande eller en medlem som statsrådet förordnat till uppgiften avgår eller avlider under mandatperioden, förordnar justitieministeriet i dennes ställe en ny ordförande eller medlem för den mandatperiod som återstår.

4 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Närmare bestämmelser om tillsättandet av delegationen och om dess beslutförhet och organiseringen av dess verksamhet utfärdas genom förordning av statsrådet.

Helsingfors den 16 juni 2004

5 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 514

Statsrådets förordning**om begränsningar som gäller cement och fabrikat som innehåller cement**

Given i Helsingfors den 16 juni 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 43 § 1 mom. och 44 § i kemikalielagen av den 14 augusti 1989 (744/1989), sådana de lyder, 43 § 1 mom. i lag 57/1999 och 44 § i lag 1412/1992:

1 §

Cement och fabrikat som innehåller cement får inte användas eller släppas ut på marknaden, om de i vattenblandning innehåller vattenlöslig krom VI mera än 2 mg/kg (2 ppm) av cementens totala torrsvikt.

pande på marknaden av sådana produkter som framställts vid övervakade, slutna och helt automatiserade processer där cement och fabrikat som innehåller cement behandlas enbart maskinellt och där det inte finns möjlighet till kontakt med huden.

2 §

Om krom i cement har reducerats med reduktionsmedel, skall förpackningen med cement eller fabrikat som innehåller cement vara tydligt märkt med uppgifter om förpackningsdatum samt om de lagringsförhållanden och den lagringstid som är tillräckliga för att reduktionsmedlet skall bibehålla sin effekt och för att halten vattenlöslig krom VI skall ligga under den i 1 § föreskrivna gränsen.

Om cement eller fabrikat som innehåller cement levereras i lösvikt utan förpackning skall den i 1 mom. avsedda informationen ges till mottagaren på något annat sätt.

4 §

Mätning av lösligt krom VI i cement skall ske i enlighet med en av Europeiska gemenskapernas kommission godkänd enhetlig testmetod eller andra testmetoder som är kända för att vara lika tillförlitliga, såsom de standarder om Finlands Standardiseringsförbund har fastställt.

5 §

Denna förordning träder i kraft den 17 januari 2005.

Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut av den 24 juli 1986 om halten av kromat i bygg- och murcement (593/1986).

3 §

Denna förordning tillämpas inte på utsläp-

Helsingfors den 16 juni 2004

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Överinspektör Matti Kajantie

Nr 515

Finansministeriets förordning**om placeringsfonders bokslut, årsberättelse och halvårsrapport samt fondbolags och förvaringsinstituts bokslut**

Given i Helsingfors den 17 juni 2004

I enlighet med finansministeriets beslut föreskrivs med stöd av 39 § 2 mom., 94 § 2 mom. och 96 § 3 mom. i lagen av den 29 januari 1999 om placeringsfonder (48/1999), av dem 94 § 2 mom. och 96 § 3 mom. sådana de lyder i lag 224/2004:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Bokslutet för fondbolag, förvaringsinstitut och placeringsfonder som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999) upprättas i enlighet med denna förordning. Vid upprättandet av bokslutet skall även bestämmelserna i lagen om aktiebolag (734/1978), bokföringslagen (1336/1997) och bokföringsförordningen (1339/1997) iakttas, om inte något annat följer av denna förordning.

Årsberättelsen och halvårsrapporten för placeringsfonder som avses i lagen om placeringsfonder skall innehålla åtminstone de uppgifter som anges i denna förordning.

2 §

Definition

I denna förordning avses med värdepapper

de investeringsobjekt som avses i 2 § 8 och 13 punkten i lagen om placeringsfonder.

2 kap.

Fondbolags bokslut

3 §

Fondbolags resultaträknings- och balansräkningsscheman samt noter

Ett fondbolags resultaträkning och balansräkning upprättas enligt 1 kap. 1 och 6 § i bokföringsförordningen.

Omsättningen skall anges specificerad i förvaltningsarvoden, teckningsprovisioner, inlösningsprovisioner och övriga arvoden. För förvaltningsarvoden skall anges skilt deras bruttobelopp och det belopp som har återburits till placerarna. Av omsättningen skall specificeras de arvoden som fås från verksamhet enligt 5 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder. Specifikationen av omsättningen kan även anges i noterna till resultaträkningen.

3 kap.

Placeringsfonders bokslut

4 §

Beräkning av placeringsfondens värde som grund för bokslutet

Bokslutet för en placeringsfond upprättas med iakttagande av de bestämmelser om beräkning av placeringsfondens värde som ingår i placeringsfondens stadgar.

5 §

Resultaträkning

Resultaträkningen för en placeringsfond upprättas enligt följande schema:

1. INTÄKTER OCH VÄRDEFÖR-
ÄNDRINGAR
 - a) Nettointäkter från värdepapper
 - b) Nettointäkter från derivatinstrument
 - c) Dividendavkastning och vinstandelar
 - d) Ränteintäkter
 - e) Övriga intäkter
2. KOSTNADER
 - a) Arvodeskostnader
 - aa) Till fondbolag
 - ab) Till förvaringsinstitut
 - b) Räntekostnader
 - c) Övriga kostnader
3. RÄKENSKAPSPERIODENS VINST
(FÖRLUST)

6 §

Balansräkning

Balansräkningen för en placeringsfond upprättas enligt följande schema:

A k t i v a

1. Värdepapper till marknadsvärde
 2. Kundfordringar
 3. Övriga fordringar
 - a) Derivatinstrumentens värdestegringar
 - b) Övriga
 4. Resultatregleringar
 5. Kassa och bank
- Aktiva sammanlagt
- P a s s i v a
- A. FONDENS VÄRDE

1. Fondens värde

B. FRÄMMANDE KAPITAL

1. Skulder till leverantörer
 2. Övriga skulder
 - a) Nedskrivningar av derivatinstrument
 - b) Övriga
 3. Resultatregleringar
- Passiva sammanlagt

7 §

Noter angående upprättande av bokslut

Noterna till bokslutet skall bestå av åtminstone de noter som anges i 2 kap. 2 § 1 mom. i bokföringsförordningen.

8 §

Noter till resultaträkningen

Noterna till resultaträkningen skall innehålla resultaträkningens poster Nettointäkter från värdepapper och Nettointäkter från derivatinstrument specificerade enligt följande:

- Nettointäkter från värdepapper
- Aktierelaterade poster
- Överlåtelsevinster
- Överlåtelseförluster
- Icke-realiserade värdeförändringar, netto
- Ränterelaterade poster
- Överlåtelsevinster
- Överlåtelseförluster
- Icke-realiserade värdeförändringar, netto
- Sammanlagt
- Nettointäkter från derivatinstrument
- Aktierelaterade poster
- Vinster
- Förluster
- Icke-realiserade värdeförändringar, netto
- Ränterelaterade poster
- Vinster
- Förluster
- Icke-realiserade värdeförändringar, netto
- Andra än aktie- eller ränterelaterade poster
- Vinster
- Förluster
- Icke-realiserade värdeförändringar, netto
- Sammanlagt

9 §

Noter till balansräkningen

I noterna till balansräkningen skall anges:

- a) Fondens värde 1.1
Teckning av fondandelar
Inlösen av fondandelar
Utdelning av avkastning
Räkenskapsperiodens vinst/förlust
Fondens värde 31.12
- b) En beräkning av den utdelningsbara avkastningen 31.12 enligt fondens stadgar.
- c) Placeringar i värdepapper enligt slag samt derivatinstrument klassificerade enligt bilagan till detta beslut och avstämnda mot fondens värde 31.12.

4 kap.

Förvaringsinstitutets bokslut

10 §

Förvaringsinstitutets bokslut

Resultaträkningen och balansräkningen för ett i 9 § i lagen om placeringsfonder avsett förvaringsinstitut som beviljats verksamhettstillstånd och som bedriver förvaringsinstitutsverksamhet upprättas i enlighet med bokföringslagen och -förordningen.

5 kap.

Placeringsfonders årsberättelse

11 §

Innehållet i en placeringsfonds årsberättelse

Utöver vad som anges i 29 § i lagen om placeringsfonder skall en placeringsfonds årsberättelse utöver bokslutet för föregående räkenskapsperiod samt revisionsberättelsen innehålla åtminstone:

- 1) en redogörelse, med beaktande av fondens placeringspolitik, för fördelningen av placeringarna per bransch, geografiskt marknadsområde eller enligt andra ändamålsenliga grunder som beskriver placeringarnas sammansättning såsom en procentuell andel av fondens värde;

2) en redogörelse för fördelningen av placeringarna enligt olika andelsserier såsom en procentuell andel av fondens värde;

3) en redogörelse för de ändringar som inträffat i placeringarnas sammansättning under rapportperioden;

4) en redogörelse för i vilken omfattning fonden i sin verksamhet har använt olika derivatinstrument, låne- och återköpsavtal samt för antalet dylika avtal i slutet av året separat fördelade på avtal som ingåtts för att avvärja risker som hänför sig till placeringsverksamhet och i övrigt som en del av placeringsverksamhet enligt målen;

5) fondens värde och värdet av en fondandel under den senaste räkenskapsperioden och de två föregående räkenskapsperioderna; samt

6) en redogörelse för de arvoden som betalats till fondbolaget eller förvaltningsinstitutet fördelade på arvoden för förvaltning och förvaring av fondens medel samt på motsvarande kostnader för de placeringsfonder och fondföretag som varit föremål för fondens placeringar, ifall fonden på grundval av sina stadgar kan placera egna medel i andelar i andra placeringsfonder och fondföretag.

De redogörelser som avses ovan i 1 mom. kan lämnas antingen som separata utredningar till årsberättelsen eller i samband med bokslutsuppgifterna.

6 kap.

Placeringsfonders halvårsrapport

12 §

Innehållet i en placeringsfonds halvårsrapport

Utöver vad som bestäms i 29 § i lagen om placeringsfonder skall en placeringsfonds halvårsrapport åtminstone innehålla en för rapportperioden gällande sådan redogörelse som avses i 3 kap. 9 § c punkten för placeringar i värdepapper enligt slag och för derivatinstrument, klassificerade enligt bilagan till denna förordning, samt de redogörelser som avses i 5 kap. 11 § 1 mom. 1, 3 och 6 punkten.

7 kap.

Ikraftträdande

13 §

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2004.

Genom denna förordning upphävs finansministeriets beslut av den 11 maj 1999 om fondbolags, förvaringsinstituts och placeringsfonders bokslut samt om placeringsfonders årsberättelse och halvårsrapport (589/1999).

Helsingfors den 17 juni 2004

Minister *Ulla-Maj Wideroos*

Bokslutsbestämmelserna och bestämmelserna om placeringsfonders årsberättelse i denna förordning tillämpas första gången i fråga om bokslut som upprättas för 2004.

Bestämmelserna om placeringsfonders halvårsrapport i denna förordning tillämpas första gången i halvårsrapporter som upprättas 2005. I halvårsrapporter som upprättas 2004 tillämpas bestämmelserna i det beslut som nämns i 2 mom.

Konsultativ tjänsteman Timo Kaisanlahti

KLASSIFICERINGEN AV VÄRDEPAPPERSPLACERINGAR OCH DERIVATINSTRUMENT

Värdepapper	Antal St/nominellt, EUR	Kurs EUR/%	Marknads- värde/värdeför- ändring, EUR	Procent av fondens värde
Värdepapper med vilka bedrivs offentlig handel på fondbörsens börslista <i>Sammanlagt</i>				
Värdepapper med vilka bedrivs handel på någon annan reglerad marknadsplats, som fungerar fortlöpande samt är erkänd och öppen för allmänheten, än fondbörsens börslista <i>Sammanlagt</i>				
Värdepapper vilkas emissionsvillkor innefattar ett åtagande att göra värdepapperen föremål för handel inom ett år efter att de emitterats inom någotdera av ovan nämnda omsättningssystem <i>Sammanlagt</i>				
Övriga värdepapper <i>Sammanlagt</i>				
<i>Värdepapper sammanlagt</i>				
<i>Standardiserade derivatinstrument</i>				
Räntederivat Terminskontrakt Optionskontrakt Köpta Utställda				
Valutaderivat Terminskontrakt Optionskontrakt Köpta Utställda				
Aktiederivat Terminskontrakt Optionskontrakt Köpta Utställda				
Övriga derivat Terminskontrakt Optionskontrakt Köpta Utställda				
<i>Ickestandardiserade derivatinstrument</i>				

Värdepapper	Antal St/nominellt, EUR	Kurs EUR/%	Marknads- värde/värdetför- ändring, EUR	Procent av fondens värde
Räntederivat				
Terminskontrakt				
Optionskontrakt				
Köpta Utställda				
Valutaderivat				
Terminskontrakt				
Optionskontrakt				
Köpta Utställda				
Aktiederivat				
Terminskontrakt				
Optionskontrakt				
Köpta Utställda				
Övriga derivat				
Terminskontrakt				
Optionskontrakt				
Köpta Utställda				
<i>Kassa och övriga tillgångar, netto</i>				
Fondens värde				
Antalet utlöpande andelar				
Antalet tillväxtandelar				
Antalet avkastningsandelar				
Värdet av en fondandel				
Värdet av en tillväxtandel				
Värdet av en avkastningsandel				

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 509—515, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2004

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663